

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 15 ods. 1 písm. c) Lugánskeho dohovoru II⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že „výkon“ obchodnej alebo podnikateľskej činnosti [v slovenskom znení „obchoduje alebo podniká“] v štáte viazanom dohovorom určeného podľa bydliska spotrebiteľa predpokladá už v čase predzmluvných rokovaní a uzatvorenia zmluvy, že činnosť zmluvného partnera spotrebiteľa bude mať cezhraničný charakter, alebo sa toto ustanovenie použije na účely určenia právomoci súdu pre konanie o žalobe, ak majú zmluvné strany v čase uzatvorenia zmluvy svoje bydlisko v zmysle článkov 59 a 60 Lugánskeho dohovoru II v tom istom štáte viazanom dohovorom a právny vzťah získal cezhraničný charakter až dodatočne, keď sa spotrebiteľ neskôr presťahoval do iného štátu viazaného dohovorom?
2. Ak sa v okamihu uzatvorenia zmluvy nevyžaduje výkon cezhraničnej činnosti:

Vylučuje článok 15 ods. 1 písm. c) Lugánskeho dohovoru II v spojení s článkom 16 ods. 2 Lugánskeho dohovoru II vo všeobecnosti určenie súdnej právomoci podľa článku 5 bodu 1 Lugánskeho dohovoru II v prípade, ak sa spotrebiteľ v čase medzi uzatvorením zmluvy a podaním žaloby presťahoval do iného štátu viazaného dohovorom, alebo sa okrem toho vyžaduje, aby zmluvný partner spotrebiteľa vykonával svoje povolanie alebo podnikateľskú činnosť aj v novom štáte bydliska resp. ju nasmeroval do tohto štátu, pričom zmluva patrí do rámca tejto činnosti?

⁽¹⁾ Dohovor o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 339, 2007, s. 3).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Mainz (Nemecko) 16. júla 2020 – KX/PY GmbH

(Vec C-317/20)

(2020/C 348/07)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Mainz

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: KX

Žalovaná: PY GmbH

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 18 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie okrem právnej úpravy medzinárodnej právomoci obsahuje aj právnu úpravu týkajúcu sa miestnej príslušnosti vnútroštátnych súdov vo veciach týkajúcich sa zmlúv o cestovných službách, ktorú musí súd, ktorý vec prejednáva, zohľadniť, ak tak spotrebiteľ ako cestujúci, ako aj druhý účastník zmluvy, organizátor zájazdu, majú sídlo v tom istom členskom štáte, ale cestovná destinácia sa nenachádza v tomto členskom štáte, ale v zahraničí (tzv. „nepravé vnútroštátne situácie“), v dôsledku čoho spotrebiteľ môže nad rámec vnútroštátnych predpisov týkajúcich sa príslušnosti uplatniť zmluvné nároky proti organizátorovi zájazdu na súde podľa miesta svojho bydliska?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1.